

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2 стор.

"Байрактар" нагороджений "За зразкову службу"

3 стор.

Справжню мету спецоперації росіянам назвав кухар

4 стор.

Що ми знаємо про українських характерників?

"СКІФ" ЗАХИЩАЄ УКРАЇНУ І МРІЄ ПРО ВИЗВОЛЕННЯ БАТЬКІВЩИНИ – БІЛОРУСІ"

Кожного разу, коли заходить розмова із добровольцями з-за кордону, які воюють у лавах ЗСУ, виникає цілком логічне запитання: чому ви тут? Що привело вас у лави борців за свободу та незалежність України, адже, все ж таки, Україна – не ваша батьківщина? І саме це запитання стало головним у розмові із білоруським розвідником із бойовим псевдо "Скіф", який вже майже рік служить в одному із підрозділів Першої Окремої бригади спеціального призначення ім. Богуна Збройних сил України. "Скіф" охоче і дуже аргументовано розповів про те, які саме конкретні причини спонукали його вступити на службу до війська, яке опинилося на вістрі глобального часу, захищаючи свою землю від зазіхань, посягань та агресії путінського рашизму. "Як і багато моїх друзів з Білорусі, я одразу зрозумів ганебство і нахабну брехливість тих аргументів, якими кремлівський карлик прагнув пояснити і виправдати 24 лютого минулого року масивне агресивне вторгнення в межі суверенної, незалежної держави, – так пояснив свою появу в лавах ЗСУ розвідник бригади імені Богуна "Скіф" – Було зрозуміло, – продовжував він, – що зухвалість, підступність і людиноненависна суть агресора направлена не лише у бік України та українського народу. І саме тому Україна доволі швидко отримала симпатії, підтримку багатьох людей у більшості країн світу. Тому я і подібні мені люди із десятка країн світу поспішили взяти до рук зброю і боротись із найбільшим на даний час світовим злом".

Про те, яким бачить "Скіф" майбутній перебіг подій у ході російсько-української війни, про те, як "Скіф" і його побратими-сябри, готуються до повернення на батьківщину з метою покінчити із колабораціоністським режимом диктатора Лукашенка, ми розповімо у наступному виході "Братства Богуна". "Скіф" знає, розуміє і може розповісти багато цікавого. Тому – чекаємо у розмові з ним на детальні подробиці, оригінальні думки від воїна, якого українці ніколи не перестануть називати другом, побратимом і звісно ж – сябром.

**СВОБОДА НАРОДАМ И ЧЕЛОВЕКУ!
БЕЛОРУССЫ!**

ПОДЫМАЙТЕСЬ К БОРЬБЕ ПРОТИВ РУССКО-БОЛЬШЕВИСТСКИХ ИМПЕРИАЛИСТОВ ЗА СВОЕ НАЦИОНАЛЬНОЕ И СОЦИАЛЬНОЕ ОСВОБОЖДЕНИЕ, ЗА ПОСТРОЕНИЕ САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ БЕЛОРУССКОЙ ДЕРЖАВЫ, РУКОВОДИТЕЛЕМ И ХОЗЯИНОМ КОТОРОЙ БУДЕТ БЕЛОРУССКИЙ НАРОД!

СМЕРТЬ РУССКО-БОЛЬШЕВИСТСКИМ ИМПЕРИАЛИСТАМ-УГНЕТАТЕЛЯМ БЕЛОРУССКОГО И ДРУГОГО НАРОДОВ!

Навіть п'ять років для військового зв'язку – то ціла епоха!

У війську, а особливо – у ході бою і, тим паче – у фронтових умовах, важлива кожна деталь, кожна хвилинка часу і безумовно – кожна людина. Усе, без винятку, у час екстремальних подій, важить дуже багато. У тому числі і радіозв'язок, який служить не лише орієнтиром, але й забезпечує взаємодію не лише підрозділів, але й рятує і робить безпечним життя окремих вояків. Про певні особливості і деякі професійні "секрети" військових зв'язківців ми дізнавалися у розмові із молодшим сержантом батальйону "Дике поле", якого побратими називають "Утя". Якщо чесно і коротко, "Утю" запросто можна вважати таким собі поєднанням чи сплавом молодості, чималого досвіду і напевно – вродженої кмітливості, вправності, яка якраз тут, на "нулі" і під час відповідальних операцій проявляється найбільше.

– Моя вже суто доросла життя біографія якраз і розпочалася зі служби, – розповідає про початки своєї військової "кар'єри" молодший сержант "Утя". – Спочатку (після призову) служив у підрозділах Національної гвардії, де вже потім уклав контракт на 4 роки. Як став зв'язківцем? Якщо коротко, то тут спрацювали обставини – у потрібний час опинився у потрібному місці. Якщо конкретніше – ледь не випадково зайшов на вузол зв'язку, поціка-

вився особливостями роботи армійських зв'язківців. Тут же, ледь не у перші хвилини мого першого "побачення" із устаткуванням вузла зв'язку, отримав запитання, яке за кілька хвилин переросло у пропозицію – хочеш, маєш бажання, маєш освіту, залишайся і все у тебе вийде. З освітою у мене все начебто проблем не було, а бажання і цікавості – лише додалося. Ось так і став зв'язківцем.

– Що можеш сказати про сучасність, технічну довершеність чи, навпаки, слабкість начиння та обладнання, яким користуються підрозділи ЗСУ?

– Скажу одне – зв'язок невинно розвивається. З того часу, як я став зв'язківцем, ледь не щомісяця доводилося зустрічатися у роботі із принципово новим устаткуванням, хоча всім відомо: армія і військо мають дуже консервативну структуру і новації, найсучасніші технічні і цифрові технології сюди надходять і тут запроваджуються лише згідно наказів, певних процедур і т.д. Одним словом – довго. Але це, так би мовити, у мирному житті. В умовах військового стану, а тим паче, у конкретних бойових і екстремальних ситуаціях, доводиться більше діяти, виходити із конкретних умов. Звісно, тут без допомоги цивільного "се-

ктору", тобто волонтерів, нам просто не обійтися. Волонтери в Україні – це щось більше, аніж будь де чи будь коли. Якщо знову опиратися на конкретику, то 5 років тому я навіть не підозрював, що буду мати під рукою стільки досконалого обладнання і ще більше всляких запчастин для того, щоб зв'язок працював майже бездоганно і без збоїв. Хто міг уявити, що ми тут, на передовій, матимемо старлінки? Та й в принципі, будь-які деталі, пристрої, які нам годяться для покращення зв'язку, за місяць-півтора у нас з'являються. Знову ж таки – завдяки волонтерам.

– І все ж таки, попри технічний прогрес і новинки, які завдяки старанням і винахідливості волонтерів, стають для вас звичними, на що доводиться покладатися, сподіватися і розраховувати?

– Аби все було зрозуміліше, мушу сказати і нагадати про те, що усе це, навіть найсучасніше обладнання і устаткування в умовах боїв, виконання спецзавдань, має здатність ламатися, виходити із ладу а то й зовсім може бути втрачене, знищене і т.п. Тому вміння, кмітливості і відповідальності змушують нас шукати вихід за будь-якої ситуації. І ми його знаходимо. Ремонтуємо, із двох рацій складаємо одну, часто-густо використовуємо самостійно добути деталі. Щось навіть самі виготовляємо. І, як не дивно, все це працює.

– Стосовно зв'язку, яким користується противник. Наскільки він цікавий, складний, досконалий чи навпаки – слабкий?

– Звісно ж, для армії, яка називалася другою у світі, зв'язок міг би бути сучаснішим і досконалішим. Скажу так: обладнання, яким користувалися частини і під-

розділи "вагнерівців" (приватна військова компанія "ВАГНЕР") у моменти нашого з ними зіткнення, могутні порівнювати десь на рівні паритетних можливостей. Вони використовують такі ж, як і у нас, "Моторолли". А стосовно інших підрозділів рашистського війська, то зв'язок у них ще слабший. Тому вони спілкуються за допомогою цілої системи всляких позивних, умовних символів та інших деталей кодування. Але це вже давно забута сторінка.

– Що вам відомо щодо стандартів зв'язку, які використовуються в арміях НАТО?

– Наскільки я знаю, у них зв'язок суттєво відрізняється від наших стандартів. Кажуть, що технічно досконаліший. Але нічого конкретного у плані порівняння сказати не можу. Бо не пробував і не мав змоги порівнювати. Єдине, що можу сказати: після ось таких масштабних військових операцій, у яких взяли участь ЗСУ, у нас є про що розповісти стосовно найсучасніших підходів із налагодження військового зв'язку.

– А після війни ви хотіли продовжувати свою професійну кар'єру, як зв'язківець?

– Безумовно. Ті шість років, упродовж яких я вивчав, вдосконалював свої знання, уміння та навички, багато чого дали у плані професійного вдосконалення. І на цьому зупинки не буде. Як сподіваюсь. Бо переконали, що після нашої перемоги ми не зупинимось на місці і армію, її технічну оснащеність треба буде швидко, системно і цілеспрямовано вдосконалювати. Аби ЗСУ були готові до виконання найбільш складних завдань. Думаю, що ось на такому поприщі я стану у пригоді. Своїй професії, нашому війську і нашій Україні.

– Дякую за розмову і бажаю успіхів, удачі та перемог!

"За зразкову службу" – не просто слова, а кредо патріота

Культурний фронт чи мистецький десант – могутня зброя

Це фото – уривок із виступу самодіяльних артистів у розташуванні підрозділу бригади імені Богуна. Хтось не дарма називає артистів бійцями культурного фронту. Це насправді так. Сьогодні виступ співака, барда, соліста чи вокального дуєту в умовах перетворюється на справжнє, неперівнюване і неповторне свято. Подих мирного життя, жіночий погляд, чарівний голос здатні всього за годину помякшити суворий і жорсткий фронтовий побут. Це те, чого завжди потребували воїни, які волею долі стоять на "передку", які кожної хвилини готові вийти на вирішальний герць із ворогом.

Тому культурний фронт так само важливий, як зброя, як військова медицина, як звісточка від рідних. Адже пісня, музика, вірш чи навіть дитячий малюнок дивним чином зігриває душу воїна і допомагає жити, боротися і перемагати.

Про нагороду, яку отримали ці хлопці, вже написали їх багато друзів. Про те, як воюють "Байрактар" і "Вінниця", знають і їх земляки. Вони надсилають воїнам, удостоєних знака "За зразкову службу", величезну кількість привітань.

До речі, процес нагородження бійців Першої окремої бригади спецпризначення імені Івана Богуна, відбувся два тижні тому у госпіталі, де "Байрактар" і "Вінниця" лікують отримані у ході недавньої бойової операції травми. Своїх

підлеглих і побратимів прибув провідати їх комбат. Ну, і, як годиться, привіз із собою нагороди. Відзнака "За зразкову службу" є нагородою для бійців, які мають вже потужний воєнний досвід і відзначаються відчайдушною хоробрістю. Між тим, кожен із них може розповісти про нинішню війну напрочуд багато. "Байрактар", як молодший командир, який своїм прикладом надихає усіх своїх побратимів. Ну, а "Вінниця", то він із тих, про кого кажуть, що "молодий і ранній". Бо ще у 2014-му встиг пройти бойовий гарт під час АТО. Потім повернувся до цивільного життя, але у березні 2022-го, коли рашистська нечисть вторглася в Україну, досвідчений і бувалий воїн прийшов до лав ЗСУ у числі першої хвилі добровольців.

Подивіться ще раз на їх обличчя. У їх погляді – вираз щирої любові до життя, яке вони захищають від лютого ворога. Це погляди воїнів, за плечима яких – ратна праця і попереду яких – велика Перемога!

Богунці вшанували героя-"кіборга"

9 червня 2023 року особовий склад Київського військового ліцею імені Івана Богуна взяв участь в урочистому відкритті меморіальної дошки легендарному "кіборгу" – Герою України старшому лейтенанту Івану Зубкову.

Цей захід відбувся з метою вшанування захисників України, які віддали своє життя в боротьбі за незалежність України.

Ліцеїсти Київського військового ліцею імені Івана Богуна відвідали Авіаційно-космічний центр Київського палацу дітей та юнацтва

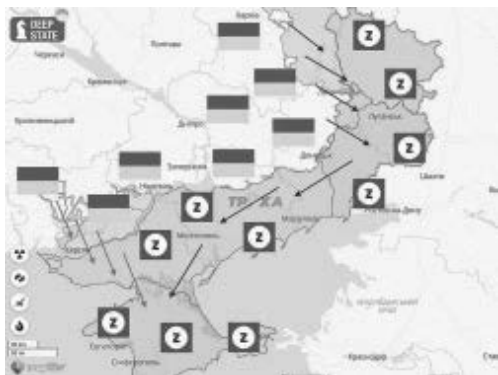

Під час екскурсії було презентовано гуртки: "Ракетомодування", "Юні льотчики-штурмани", "Юні парашутисти", "Оператори БПЛА".

Напрямки роботи цих гуртків допоможуть багатьом школярам (а тим паче – ліцеїстам – богунцям) у виборі майбутньої професії та військового вишу.

Наші друзі бачать чотири "осі" атак ЗСУ, але головний удар ще попереду

Військові фахівці декількох країн Заходу ледь не в один голос стверджують, що Україна планувала це багато місяців, тож командування напевно знає, в якому ритмі все відбуватиметься.

Декілька впливових газет в США і Великій Британії пишуть про те, що "ми бачимо, як операції відбуваються по всій лінії фронту. Якщо точніше – це початок серії операцій, із яких складатиметься контрнаступ. Наскільки нам відомо, основні українські сили ще не задіяні. Тож ми бачимо невеликі атаки, які дехто ще називає "пробними", оскільки українські сили намагаються визначити, куди можна спрямувати основний удар.

СПРАВЖНЮ МЕТУ " СПЕЦОПЕРАЦІЇ" В УКРАЇНІ НАЗВАВ КУХАР

Колишній кухар кремлівського диктатора путіна пригожин, який сформував військову компанію "Вагнер" і кілька днів тому розпочав в росії заколот проти військового керівництва і свого "шефа" та патрона – путіна, висловив кілька дуже гучних і резонансних фраз, які привернули увагу величезного загалу людей, що стежать за розвитком глибокого і всеосяжного військового конфлікту на території України.

За словами пригожина, повномасштабне російське вторгнення в Україну розпочалося 24 лютого 2022-го року не для "денацифікації" та "демлітаризації" України і навіть не для повернення російських територій, а для задоволення амбіцій окремих людей. Всю провину за початок війни пригожин поклав на міністра оборони росії сергія шойгу, керівника російського генштабу та російських олігархів.

Володимир Зеленський: "Нас вже сприймають як члена Євросоюзу"

Підтримка вступу України до Європейського Союзу є чіткою.

Україну вже сприймають, як члена ЄС. Про це 24 червня 2023-го року сказав Президент України Володимир Зеленський. Глава держави сказав про результати конференції з відновлення України, яка відбулася у Лондоні. "Підтримка від Великої Британії, США, Євросоюзу – дуже вагома. Програми довготермінової підтримки – на перспективу, на роки вперед", – заявив В.О. Зеленський.

"Близько 500 світових компаній мають інтерес до інвестицій в Україну", – сказав Президент. "Чітка підтримка членства України в Євросоюзі. Політично нас вже так сприймають, як члена Євросоюзу", – заявив глава держави.

Президент України також зауважив, що в Європі, в США, низці інших країн світу розпочато серйозну роботу над механізмами конфіскації активів держави-терориста Російської Федерації і пов'язаних із нею осіб. Володимир Зеленський назвав "дуже змістовним" засідання Ради національної безпеки і оборони. Особливу увагу глава держави акцентував на інформації про засідання Ставки верховного головнокомандувача. "Дуже важливий пункт обговорення на Ставці – справедливість. Те, що стоїть воєнкомів. Зокрема, скандалу з діячем в Одесі. Цієї людини точно не має бути в системі комплектування Збройних сил. Дуже неприємно, відверто аморально і неправильно, що ця людина, попри все, залишалась на своїй посаді. Доручив главному Валерію Залужному прибрати цю людину з посади", – заявив президент.

"Війна була потрібна для того, щоб купка тварюк просто поторгувала і попіарилася, показавши, яка вона – сильна армія. Щоб шойгу отримав маршала (і цей указ уже був готовий), одержав другу зірку Героя. Тому що йому дуже хотілося увійти в історію, як великий тувинський воєначальник, який став двічі Героєм та маршалом фактично у мирний час", – заявив пригожин.

За словами "кухаря" путіна, війна також була потрібна олігархам – "тому клану, який сьогодні фактично керує росією".

"Так ось, другою метою операції була – призначення президентом України Медведчука. Кум путіна і один з керівників ОПЗЖ чекав, коли прийдуть російські війська, Зеленський втече, усі складуть зброю, і він стане президентом цієї України. Завдання було в матеріальних активах, які необхідно буде поділити після того, як вони візьмуть її під контроль", – заявив власник ПВК "Вагнер". Він нагадав, що після приходу Медведчука до влади всі українські активи планували розділити між представниками того самого "олігар-

хічного клану": "Крали на Донбасі пачками, але захотілося більше".

Пригожин підтвердив, що після захоплення українських областей почалося їхнє розграбування – в "бік росії" вивозили техніку, метал, обладнання та інше.

"Наша "священна війна" з тими, хто ображає російський народ, хто його намагається принизити, перетворилася просто на рекет, а вірніше – на шурництво, підняте в ранг закону, в ранг національної ідеології", – додав він.

ПОРЯДОК У ВІЙСЬКАХ РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ У ВІЙСЬКОМАТАХ

Історія із статками керівника Одеського ОТЦК та СП збудоражила всю Україну. Та хіба тільки нас? Он навіть американці та британці схопилися за голову від таких новин із українських військоматів. То ж не дивно, що питання про порядок у центрах комплектації взявся сам Президент України.

наголосив на необхідності неухильного дотримання всіма працівниками ТЦК та СП вимог антикорупційного законодавства, недопущення виникнення конфлікту інтересів та уникнення передумов для вчинення корупційних правопорушень, дотримання культури поведінки та етики державного службовця під час прийому громадян.

Присутнім детально був роз'яснений алгоритм дій командира (начальника) в

Ну, а в Одеському ОТЦК та СП згідно розпорядження командувача оперативного командування "Південь", відбулася службова нарада за участі керівників, начальників відділів РТЦК та СП області.

Помічник військового комісара з правової роботи Одеського ОТЦК та СП, розкриваючи питання протидії корупції,

разі вживання його підлеглим алкогольних напоїв.

Окремо було обговорене одне з питань удосконалення роботи військово-лікарських комісій, а саме: чи потрібно сьогодні масово замінювати старших лікарів військово-лікарських комісій РТЦК та СП?

Так що процес чисток і наведення порядку у військоматах нарешті розпочато!

Поява характерників та виникнення характерництва: про минуле духовних воїнів-Рахманів

Спрощене бачення характерництва, як і міфічність образів характерників, з'явилися в часи, коли знання про давній православний світогляд, про духовних воїнів-Рахманів, ворогами давнього праукраїнського максимально стерті. Місце правдивих знань зайняли чудернацькі історії про чародійство, про чорну магію, про чаклунство, з якими характерництво споконвіку боролось.

Для осягнення правди варто зрозуміти найголовніше – характерництво завжди було охоронним елементом предковичної Рахмано-волхвівської системи, яка на обширах предковично слов'янських, а згодом українських, була носієм давнього православного світогляду.

Щоб зрозуміти це варто в інтернеті прочитати такі матеріали:

– "РАХМАНО-ХАРАКТЕРНИЦЬКЕ РОЗУМІННЯ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЖИТТЯ";

– "ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД – НАУКА ГЛИБИННОГО СВІТОРОЗУМІННЯ БУТТЯ";

– "ХАРАКТЕРНИЦТВО – ВІД МИНУЛОГО ДО МАЙБУТНЬОГО: ПРО БРАТСТВО БОГУНА".

Процес формування характерництва (де **ХАРА** – Хранитель А/духів Рівнів Атману/духовних, синонім слова душа) бере свої початки у IX-VI тис. до н. е.

В цей час слов'янська Перша Троянь, як серце і мозок Рахмано-волхвівської православної системи, мала Рахманське оточення, яке опікувалось діяльністю Трояні. Це оточення забезпечувало енергопольовий захист Першої Трояні від підступних вчинків нелюдського, від усього зрадливого (від чорної магії, чаклунства, темних ритуалів).

Для потрапляння в таке особливе коло Першої Трояні кожен Рахман мав мати найвищі духовні (ірійні) рівні. Він повинен був володіти польовою зброєю аби ліквідувати усі неочікувані загрози Отцям Трояні.

Досягнуті найвищі духовні рівні, відповідна посвята від Першої Трояні, дозволяла характерникам керувати найвищими Духами Світлого Ірію, володіти різними техніками впливу на все суще, захищати світле та належне до Прави.

Ці характерники початкового етапу мали дотримувались специфічного побуту, мати регламентоване харчування, постійно тренувати своє ество – душу, дух, атман, тіло.

Проте у V-III тис. до н. е. у системі захисту Першої Трояні нарізали зміни.

В цей час в простір Землі потрапляють представники темної яви (темних мирів), найперше представники гадкаду (гаккаду) та інших племен. Вони розносять планетою ідеологію рабського, агресивного, войовничого, поняття антисвіту та темної яви.

Тому окрім завдань духовного захисту Першої Трояні (проживала в Аргі на Волині) постало питання військової охорони простору її Отців.

З цієї причини для характерників нового часу почали налагоджувати особливу **військову підготовку**, особливий вишкіл.

Подібну духовну та військову підготовку мали проходити і всі керівники загальнослов'янських держав кінця I тис. до н. е. – першої половини II тис. н. е.: Артанії, Дулібії, Росі (усі Буси, князі, полководці).

У 1-3 ст. н. е. центром духовно-військової, характерницької підготовки став Пересопницько-Білівський осередок, що на Погоринні.

Його будівництво співпадає з кінцем процесу трансформації держави Артанії (Великої Сукупії) в Дулібський союз (Ду-

ХАРАКТЕРНИК З ОСЕЛЕДЦЕМ ТА СЕРЕЖКОЮ – СИМВОЛАМИ ДУХОВНОЇ ПОСВЯТИ

СЛОВ'ЯНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ ПРОСТІР У 6 СТ. ДО Н. Е. (ДОСЛІДНИЦЬКА КАРТА)

лібію) та формування особливого державного осередку на Волині – **Роксолані**.

Роксолань (територія площею 10-12 тис. кв. км). мала паланковому структуру (від 8 до 12 паланок у різний час), які оточували центральну паланку. В останній розміщувалась столиця Дулібії (Соуренж), усі головні духовні установи та військові навчальні заклади.

Про це читайте у статтях:

– "ВІЙНИ ПРОТИ СЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ";

– "ТАЄМНИЦІ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ".

Варто зрозуміти, що у характерницькій системі всі воїни-Рахмани підпорядковувались **виключно** Першому Отцю Першої Трояні, а не Бусу (керівнику держави) чи князям.

Проте і Бус (Великий князь), і інші князі, мали обов'язково пройти характерницьку посвяту та служити православної Рахмано-волхвівській системі, як і створеній нею державі, яка будувалась на вічному праві (як це робив Святослав Хоробрий).

Потрясіння 9-13 століть, втрата Соуренжа, перенесення влади в Роксолань, реформування Дулібії в державу Рось, яхівсько-татарське нашествя, не змогли знищити систему устрою загальнослов'янської держави. Паланкові міста в Роксолані, духовна влада Першої Трояні, продовжували свою діяльність і боронили Роську державу та православний світогляд.

У цей період знання у школі характерників отримали тисячі і тисячі обдарованих молодих людей. Частина з них пройшла посвяту в характерники, інша – стала надійним резервом.

Відомо, що загін характерників того періоду одномоментно налічував не більше 777 воїнів-Рахманів. На сержках посвячені характерники носили зображення хреста. Натомість навчені резервісти, а таких було до 3-4 тисяч, такого зображення на сержках не носили.

Але, як волинські характерники з'явилися на Подніпров'ї?

Це сталося після подолання наслідків

яхівсько-татарського (Батієвого) нашествия на землі держави Рось у середині 13 століття.

Рішуче захистивши Волинь і Роксолань, Перша Троянь на початках 14 століття почала обдумувати плани оновлення держави – спочатку як Волині, а далі Волині-України (в межах колишніх земель держави Рось).

Планом сприяв розгром, у коаліції з Литвою, армії яхів-татар на Синіх Водах у 1362 році, як і потреба укріплення південних рубежів Волині-України на Нижньому Подніпров'ї.

Вже у 14-15 століттях Першою Троянню з Роксолані було надіслано перші загони характерників аби вибрати місце для залоги на Дніпровських Порогах. Посланці облаштували там невелику фортецю та запланували території паланок (на зразок Роксолані).

Через певний час до військового навчання почали залучати численних добровольців.

Побудованій і освяченій твердині Перша Троянь дала сакральну православну назву – **СІЧ** (Світло Ірію Чисте), а Першоотець благословив її на оборону земель Волині-України.

У 16 столітті наступним завданням Першої Трояні стало перенесення усієї військової підготовки з Пересопницько-Білівського центру характерників на СІЧ, залишивши у Роксолані виключно православне духовне навчання.

Але це був лишень початок.

Наступну реформу характерництва стимулювали події 16-17 століть, які стосувались самої Першої Трояні.

Загрозлива ситуація довкола держави, експансія агресивних ворогів з заходу і сходу, зрадливість частини старшини (магнатів і шляхти) змусила Першу Троянь (з волі Неба) поєднати функції Першоотця Першої Трояні з владою Буса – керівника держави.

У цей критичний час Першоотцю належало стати державним діячем і воїном, а характерники мали допомагати йому в усіх справах, в усіх походах і битвах.

Сила такого поєднання (функції Першоотця Першої Трояні та Буса) найяскравіше проявилася у діяльності **Івана Богуна** – видатного державного діяча, керівника Волині-України 17 століття (правда про якого для нас досі закрита).

Саме в часи Богуна діяльність характерників набула широкого суспільного розголосу.

Через постійний супровід Першого Отця Трояні, через поставлені ним завдання, загони характерників з'являються в різних регіонах України. Вони беруть участь багатьох битвах, виконують найскладніші завдання, як і доручення особливого призначення.

Серед еліти характерників того часу бачимо видатних полковників, сподвижників Івана Богуна – Івана Сірка, Данила Нечая, Максима Кривоноса та інших (коротко про них у фільмі під назвою "БЕРЕ-СТЕЧКО. БИТВА ЗА УКРАЇНУ", частина 1 та частина 2).

З того часу в народі почав формуватися збірний образ особливого, світлого, духовно високого воїна-Рахмана, захисника українського народу, козака Мамаю. Того Мамаю, зображення якого в період імперського наступу було у кожній хаті.

Тому виникає запитання.

Чому, як і коли зникли характерники?

Відповідь варто шукати у надзвичайному жорсткому тиску численних ворогів який вони здійснювали на Україну 17-18 століть, на Рахмано-волхвівську систему, на Роксолань.

Зрада магнатства та шляхти, війна з православним світоглядом, формування на землях Волині-України промосковської Гетьманщини, експансія зовнішніх ворогів, унеможливили продовження життя давньої української державності.

В таких обставинах Перша Троянь була змушена припинити активну діяльність та згорнути духовно-військове навчання, через що характерництво поступово зникло...

То які висновки можна зробити зі сказаного:

1. *Характерництво, як духовне воїнство, є частиною Рахмано-волхвівської православної системи, реалізованим задумом розкриття надзвичайних духовних здібностей людей, які відають Праву, які шанують Праву, які живуть у Праві, захищають світле життя та служать Творцю;*

2. *Починаючи з IX-VI тис. до н. е., характерники були надійним захистом Першої Трояні, та володіли особливими духовними православними практиками боротьби з окультизмом, агресивним, темним, злим, нелюдським, зрадливим;*

3. *У часи держав Дулібія та Рось (у 1 ст. н. е. – 16 ст. н. е.), центром підготовки характерників була Роксолань – духовно-військове ядро держави, земля Першої Трояні та Буса, її Пересопницько-Білівський навчальний центр;*

4. *Характерники, з волі Першої Трояні, заснували у 14-16 століттях на Подніпров'ї військово-навчальну базу Пересопницько-Білівської духовної школи характерників, з назвою СІЧ, та створили паланкову систему для захисту півдня Волині-України.*

І насамкінець.

Покладаючи у 1725 році атрибути Української держави у сховки, предки були впевнені, що обов'язково настане час відродження всього давнього, українського, правдивого, світлого, пов'язаного з давнім православним світоглядом!

Можливо цей час уже настає?

Підготував **Валентин Дем'янов**

